

kendt med de Overvejelser, som er gaaet forud, og fordi disse Overvejelser forekommer mig interessante til Belysning af, hvad det er, der skaber Vanskeligheder for os for Tiden.

Lovforslaget gaar som bekendt ud paa at fremskaffe Flæsk gennem Kontrakttegning mod et Tilsagn om Levering af Korn til dem, der tegner Kontrakter, og om en Forhøjelse af Prisen. Efter min Opfattelse er det ikke Prisspørgsmaalet, der i denne Forbindelse har været afgørende; Prisen kan være en nyttig Stimulans, men det virkelig afgørende med Hensyn til, om Flæskeproduktionen kan udvides, er, om der vil være Korn til Stede. Det er jo ikke første Gang, der har været gjort Forsøg paa at tilvejebringe en Sikring af Flæskeleveringen gennem en Kontrakttegning; allerede i Foraaret begyndte de forskellige Organer, som har med denne Sag at gøre, efter Indenrigsministeriets Anmodning at overveje, om man ikke burde sikre Flæskeleveringen og derigennem Flæskerationeringen gennem en Kontrakttegning. Det var en Forudsætning i selve Kornloven, at Indenrigsministeriet skulde tage Initiativet her, idet Indenrigsministeriet med Finansudvalgets Tilslutning skulde slutte Kontrakter med de paa-gældende Svineslagterier. Sagen forløb da paa følgende Maade: Den 4. Maj sendte Ernæringsraadet til Indenrigsministeriet et Udkast til en Meddelelse til Producenter af Svin; Udkastet var enstemmigt tiltraadt i et Møde, hvor alle Medlemmerne med Undtagelse af Hr. Pinstrup var til Stede. Meddelelsen gik ud paa at gøre det klart for Svineproducenterne, hvor nødvendigt det var for alle dem, hvis Forbrug skulde rationeres, at faa at vide, hvilket Kvantum Flæsk de kunde komme til at raade over, og derfor skrev man da i Meddelelsen, at efter Forhandling med Svineslagteriernes Fællesledelse var man blevet enig om foreløbig at gøre et Forsøg med Tegning af Svin paa kontraktmæssig Levering i Perioden 1. Oktober 1918 til 30. September 1919, altsaa for hele indeværende Aar. Derefter meddeles det, at Slagteriernes Repræsentanter under Forhandlingerne har stillet Forslag om, at man skulde give Svineproducenterne et Tilskud af 200 kg pr. Svin af de Affaldsprodukter, som fremkommer ved Formaling af Korn fra Statens Lagre. Ernæringsraadet fortsætter saa med at sige, at man selvfølgelig erkender, at dette har den største Betydning for Tegningens Succes, men erklærer samtidig, at det vil

være umuligt at give et Tilsagn paa det daværende Tidspunkt, da man ikke ved, hvorledes Kornhøsten vil blive; først naar man kender Kornhøsten og kender Kornlagrenes Størrelse, vil det være gør ligt at give Tilsagn om Korn. Til Slutning udtaler Ernæringsraadet, at „for at anspore Producenterne til at tegne sig for Levering af Svin i Kontrakt med Ernæringsraadet til en Minimumspris af 2 Kr. 30 Øre pr. kg slagtet Vægt forpligter Ernæringsraadet sig til at indstille til Ministeriet, at dette forsøger paa at erholde Bemyndigelse til at betale 10 Øre mere pr. kg for de saaledes efter Kontrakt leverede Svin“.

Man vil altsaa heraf se, at i Maj Maaned, nogen Tid efter Kornlovens Vedtagelse, mente man, at en Forhøjelse af 10 Øre pr. kg vilde være tilstrækkelig til at anspore til Produktionen. Hovedsagen var imidlertid, at man vilde rette en Opfordring til Tegning af Svin, men ikke kunde give noget Tilsagn om Levering af Korn. Denne Sag gik derefter til det staaende Landbrugsudvalg, og i dette udtalte et Flertal sig meget betænkeligt med Hensyn til Nyttens af denne Foranstaltning. Dette Flertal, bestaaende væsentlig af Landboforeningernes Repræsentanter, siger, at de har den Overbevisning, at da der ikke som af Slagterierne foreslaaet sikres et Kvantum Foder, vil Jordbrugerne ikke i nævneværdigt Tal forpligte sig kontraktmæssigt til Levering af et vist Antal Svin for det kommende Aar, fordi de intet ved om Høstens Størrelse. Altsaa paa samme Maade som Ernæringsraadet siger: Vi kan ikke levere Korn, fordi vi intet ved om Høstens Størrelse, siger her Landboforeningernes Mænd, at Landbrugerne ikke vil tegne sig for Levering af Svin, fordi de ikke ved noget om Høstens Størrelse. Landboforeningernes Mænd frygter derfor, at Sagen vil blive et Spild af Kræfter og ikke vil føre til noget, hvorfor de fraraader den. Fra anden Side er der nogle, der mener, at man dog bør udsende Opfordring til Tegning; atter andre mener, at naar man ikke har Svineslagteriernes fulde Tilslutning til det, kan det ikke nytte. Det forekom ogsaa Indenrigsministeriet, saaledes som Sagen laa, og under Overvejelse af de Bemærkninger, Landbrugsudvalget havde fremsat, ugør ligt at føre Sagen videre nøjagtigt saaledes, som det var foreslaaet. Da det imidlertid alligevel syntes ønskeligt at gøre endnu et Forsøg paa, om man ikke kunde tilvejebringe en Kontrakttegning, hvilket jo er det eneste Middel, hvorigennem Slagte-